

dosegel vodo. Na robu studenca je bila škudelica, napolnjena z vodo. Ko se je bil Dinokrat napil, tekel je k otrokom, da bi se igral ž njimi. Jaz pa sem se vzbudila vsa vesela, in sem spoznala, da je rešen kazni.»

Tako je pisala sv. Perpetuva in malo dni potem je umrla mučeniške smrti ter bila v nebesih združena s svojim bratcem, katerega je bila iz vic rešila s svojo gorečo molitvijo.

Zatajevanje.

Blažena Katarina Emeriška je imela v nekem skednju obešeno podobo Matere božje z Jezuškom, pred katero je postavila v svoji detinski priprostosti kos lesa, ki naj bi pomenil altarček. Na ta altarček je prinašala vse, kar so ji podarili stariši in sorodniki, s trdnim prepričanjem, da vselej Jezusu veselje naredi, kolikorkrat si kaj pritrga. Tudi pri jedi se je zelo premagcvala, in marsikaj pritrkala, da bi darovala Jezušku ali pa si je izbirala najslabših jedil. Ob taki priliki, ko si je kaj pritrkala, je rekla: «Tebi, o Bog, podarim, da nakloniš tistim revežem, kateri so najbolj potrebni.» — Kako junaško dejanje malega otroka! Mnogi otroci pa ne poznajo zatajevanja in se ne znajo kar nič premagati: povsod si izbirajo za-se najboljše in najprijetniše; povsod hočejo biti prvi in najimenitniši; vse bi radi sami imeli, kar srce poželi; ne zmenijo pa se za drugih želje in potrebe.

Lepi izgledi prvega svetega obhajila.

21. Temeljito pripravljanje, srečna smrt.

Frančiška Malvina O' Konor je bila rojena v Ameriki. Po smrti svojih starišev, v 12. letu, je prišla v Pariz, kjer je bila odgojevana v samostanu »presv. Srca«. V tem samostanu je lepa navada, kolikor mogoče